GRATIAN. 5. *Pars.* — ⁿ *al.* Præſidens.

Quòd autem Servi Eccleſiarum (quo nomine etiam Monaſterii Servos ſignificari intelligimus) ad ſacræ Religionis propoſitum debeant aſſumi, autoritate Gregorii probatur, qui in generali Synodo reſidens ⁿ dixit

XXIII. Ex Decretis Gregorii Papæ I. [an. 595. *Romæ.*]

Si converſationis probatæ fuerit famulus Eccleſiæ, poteſt ordinari.

ᵒ Ex decretis Gregorii *in extremo* 12. *lib. Regeſti, & aliqua ex parte l.* 4. *Epiſt.* 44. Joan. Diac. *l.* 2. *c.* 16. In conc. Tribur. *c.* 29. Anſel. *l.* 7. *c.* 184. Polyc. *l.* 6. *tit.* 16. — ᵖ *al.* ex.

MUltos ᵒ de ᵖ Eccleſiaſtica familia, ſeu ſeculari militia novimus ad omnipotentis Dei ſervitium feſtinare, ut ab humana ſervitute liberi, in Divino ſervitio valeant familiariùs in Monaſteriis converſari. Quos ſi paſſim dimittimus, omnibus fugiendi Eccleſiaſtici juris dominium occaſionem præbemus. Si verò feſtinantes ad omnipotentis Dei ſervitium incautè retinemus, illi invenimur negare quædam, qui dedit omnia. Unde neceſſe eſt, ut quiſquis ex juris Eccleſiaſtici ſervitute, vel ſecularis militiæ, ad Dei ſervitium converti deſiderat; probetur priùs in Laico habitu conſtitutus. Et ſi mores illius, atque converſatio, bono deſiderio illius teſtimonium ferunt; abſque ulla retractatione ſervire in Monaſterio omnipotenti Deo permittatur; ut à ſervitio humano liber recedat, qui Divino amore diſtrictiorem ſubire appetit ſervitutem. Si autem & in Monaſtico habitu, ſecundùm Patrum Regulas irreprehenſibiliter fuerit converſatus; poſt præfixa ſacris Canonibus tempora, licenter jam ad quodlibet Eccleſiaſticum officium provehatur: ſi tamen illis non fuerit criminibus maculatus, quæ in Teſtamento veteri morte mulctantur.

GRATIAN.

Ecce quomodo Servi ad Clericatum aſſumi valeant, vel quomodo non admittantur. Liberti quoque non ſunt promovendi ad Clerum, niſi ab obſequiis ſui Patroni fuerint abſoluti. Unde

XXIV. In Concilio Eliberitano, *c.* 80. [an. 305. *in Hiſpania.*]

Abſque Patroni aſſenſu Liberti non promoveantur ad Clerum.

PRohibendum eſt ut Liberti, quorum Patroni in ſeculo fuerint, ad Clerum non provehantur.

CORPORE VITIATI SPONTE, NON ORDINENTUR.

DISTINCTIO LV.

GRATIAN. 1. *Pars.*

COrpore verò vitiati ſimiliter à ſacris officiis prohibentur. Unde ſcribit dicens

I. Gelasius Papa Epiſcopis per Lucaniam, & Brutios conſtitutis, *Epiſt.* 1. *c.* 2. & 3. [an. 494. *Româ in Lucaniam*, &c.]

Qui de Monaſterialibus diſciplinis ad Clericale munus accedit, & de Laicis antè acta ejus vita examinetur.

ᵃ Ivo, *p.* 3. c. 142. & 143. Polyc. *l.* 2. *tit.* 31. Anſel. *l.* 7. *c.* 46. — ᵇ Ibidem *c.* 3. Infr. *diſt.* 77. *c. ſi quis.*

PRiſcis ᵃ igitur pro ſui reverentia manentibus Conſtitutis [1] (quæ, ubi nulla vel rerum, vel temporum perurget anguſtia, regulariter convenit cuſtodiri) eatenus Eccleſiis α, quæ vel cunctis ſunt privatæ Miniſtris, vel ſufficientibus uſque adeò deſpoliatæ ſervitiis, ut plebibus ad ſe pertinentibus Divina munera ſupplere non valeant, tam inſtituendi, quàm promovendi Clericalis obſequii [2] ſic ſpatia diſpenſanda concedimus: ut ſi quis ᵇ Monaſterialibus β diſciplinis eruditus ad Clericale munus accedit; etiam de Laicis anteacta ejus vita requiratur. §. 1. Ne ſit aliquo facinore infectus, vel illiteratus, vel bigamus, vel ab adoleſcentia ſordidatus, vel corpore vitiatus, vel ſervilis, vel originariæ conditionis, vel curiæ, vel publicarum rerum nexibus implicatus, vel publicâ pœnitentiâ notatus, vel nulla congruentis temporis expectatione diſcuſſus.

¶ Corr. Rom. α *Eatenus Eccleſiis.*] Reſtitutus eſt hic locus ex Epiſtola Gelaſii, & Ivone.

β *Monaſterialibus.*] Hic de induſtria videntur Gelaſii verba mutata, & in compendium redacta: integra autem referuntur infrà *diſt.* 77. *c. ſi quis.* & ibi legenda.

¶ Pith. [1] *Conſtitutis.*] Sic 3. V. C.
[2] *Obſequii.*] V. C. *officii.*

II. *Item* ex Concilio Arelatensi III. *c.* 3. [an. 524. *in Gallia.*]

Annuæ ſuſpenſioni ſubjaceat, qui præter Canonum formam aliquem ordinat.

ᶜ *al.* celebrare. — ᵈ *al.* charitate. *Ita etiam Cod. Pith.*

NUllus Pœnitentem, nullus Bigamum, nullus viduarum Maritos in prædictis honoribus audeat ordinare. Et licèt hoc jam propè omnium Canonum inſtituta contineant; tamen ne cuiquam Sacerdotum ſupplicantium (ſicut jam diximus) importunitas, vel ſuggeſtio iniqua ſubrepat; neceſſe fuit, ut nunc ſeveriorem regulam ſibi velint Domini Sacerdotes imponere. Et ideò, quicumque ab hac die contra ea quæ ſuperiùs ſunt comprehenſa, Clericum ordinare præſumpſerit; ab ea die, quâ ei poterit hoc approbari, anno integro Miſſas facere ᶜ non præſumat. Quam rem ſi quis obſervare noluerit, & contra Conſtitutum fratrum faciens Miſſas celebrare præſumpſerit; Eccleſiæ communione privetur α [3], & ab omnium fratrum communione ᵈ noverit ſe alienum: quia dignum eſt, ut ſeveritatem Eccleſiaſticæ diſciplinæ ſentiat, qui toties ſalubriter à ſanctis Patribus inſtituta obſervare contemnit.

¶ Corr. Rom. α *Eccleſiæ communione privetur.*] Hæc verba non ſunt in ipſo Concilio, & videntur idem ſignificare, ac ſequentia: ſunt tamen in vetuſtis quoque Gratiani codicibus.

¶ Pith. [3] *Eccleſiæ com. priv.*] abſunt etiam à 2. V. C.

III. *Item* Hilarius in Concilio [4] Romano ab ipſo habito, *c.* 3. *paulò tamen aliter.* [an. 465. *Romæ.*]

Non ordinentur Pœnitentes, vel illiterati.

ᵉ Anſel. *l.* 7. *c.* 16.

PŒnitentes ᵉ [5], vel inſcii literarum, aut aliqua membrorum damna perpeſſi ad ſacros Ordines aſpirare non audeant. Quiſquis autem talium Conſecrator extiterit, factum ſuum ipſe diſſolvet.

¶ Pith. [4] *In Concilio.*] V. C. *in Synodo Romana c.* 3.
[5] *Pœnitentes.*] V. C. *expœnitentes.* Cod. alter: *inſcii quoque literarum, nec non & aliqua membrorum damna perpeſſi, & ſi qui ex pœnitentibus ſunt, ad ſacros ordines aſpirare non audeant. Quiſquis,* &c.

GRATIAN.

Corpore autem vitiati intelliguntur non caſu, ſed propria voluntate abſciſſi. Unde legitur

IV. In Canonibus Apoſtolorum ᶠ, *cap.* 22. & 23. [c. an. 281. *in Syria.*]

Qui ſemetipſum abſciderit, non ordinetur.

ᶠ Ex priſca verſione. — ᵍ Anſel. *l.* 7. *c.* 37. — ʰ iſta eſt *Gloſſa in vetere verſione.* — ⁱ *C.* 23.

SI quis ᵍ abſcidit ſemetipſum, id eſt ʰ, ſi quis amputavit ſibi virilia, non fiat Clericus: quia ſui eſt homicida, & Dei conditionis inimicus. §. 1. Si quis ⁱ cùm Clericus fuerit, abſciderit ſemetipſum, omnino damnetur; quia ſui eſt homicida.

V. *Item* ex Concilio Arelatensi II. *c.* 7. [an. 452. *in Gallia.*]

Non producantur ad Clerum, qui ſeipſos abſcindunt.

ᵏ Si qui. *orig.*

HI, qui ᵏ [6] ſe, carnali vitio repugnare neſcientes, abſcindunt; ad Clerum pervenire non poſſunt [7].

¶ Pith. [6] *Hi qui.*] V. C. *Hi qui carnali vitio repugnare neſcientes abſcedunt.*
[7] *Poſſunt.*] V. C. *poſſe.*

VI. *Item* Innocentius ſcribit Felici Nuceriano Epiſcopo, *Epiſt.* 4. *c.* 1. [an. 402. *Româ in Umbriam.*]

Non eſt ordinandus, qui partem digiti volens ſibi abſcidit.

ˡ In conc. Tribur. *c.* 33. Polyc. *l.* 2. *tit.* 31. Burch. *l.* 2. *c.* 14. Ivo, *p.* 6. *c.* 58. Anſel. *l.* 7. *c.* 35. Pann. *l.* 3. *c.* 43. — ᵐ *al.* vindicata.

QUi partem ˡ cujuslibet digiti ſibi ipſi [8] volens abſcidit; hunc ad Clerum Canones non admittunt. Cui verò caſu aliquo contigit, dum aut operi ruſtico curam impendit, aut aliquid faciens ſe non ſponte percuſſit; hos Canones præcipiunt & Clericos fieri, & ſi in Clero fuerint reperti, non abjici. In illis enim voluntas eſt judicata ᵐ [9], quæ ſibi auſa fuit ferrum injicere α: in iſtis verò caſus veniam meruit.

¶ Corr. Rom. α *Injicere.*] In originali ſequitur, *quòd ſcilicet & alii id facere dubitari non poſſit, in iſtis,* &c.

¶ Pith. [8] *Ipſi.*] V. C. *ipſe.*
[9] *Judicata.*] V. C. *indicata.* Innocentius paulò ante verba, *Qui partem; ſcripſiſti igitur quòd & reparaveris Eccleſias, vel novas quaſque conſtruxeris; ſed in his Clericos quos conſtituas non habere, aliquos verò mancos, aliquos digamos, eſſe* &c.

GRATIAN.

Similiter verò intelligendum eſt de iis, qui per languorem à Medicis ſecantur, aut à Barbaris abſcinduntur, aut à Dominis caſtrantur. Unde legitur

VII. In Nicæno Concilio, *cap.* 1. [an. 325. *in Bithynia.*]

Qui per languorem à Medicis deſecatur, ad Clerum valet admitti.

ⁿ in Tribur. *ibid.* Anſel. *l.* 7. *c.* 36. — ᵒ ἐξεταζόμενον. — ᵖ ἄλλως ἄξιοι.

SI quis ⁿ à Medicis propter [10] languorem deſectus eſt, aut à Barbaris exciſus [11], hic in Clero permaneat. Si quis autem ſeipſum ſanus abſcidit, hunc & in Clero conſtitutum ᵒ abſtinere convenit, & deinceps α nullum debere talium promoveri. Sicut autem hoc claret, quòd de his, qui hanc rem affectant, audéntque ſemetipſos abſcindere, dictum ſit; ſic eos, quos aut Barbari, aut Domini caſtraverunt, ſi inveniuntur aliàs ᵖ digniſſimi, tales ad Clerum ſuſcipiat [12] regula.

¶ Corr. Rom. α *Et deinceps.*] His verbis nihil reſpondet in Græco vulgato codice: ſed optimè apud Balſamonem quemadmodum & in Carthaginenſi VI. in Capitulis Nicænæ Synodi à Teilone, & Theariſto verſis.

¶ Pith. [10] *Propter.*] *per.* Creſcon.
[11] *Exciſus.*] 2. V. C. *abſciſſus.*
[12] *Suſcipiat.*] *ſuſcipit.* V. C. Dion. Exigui.

VIII. *Item* ex Canone Apoſtolorum XXI. [c. an. 281. *in Syria.*]

Licitè ordinetur Epiſcopus, qui per hominum inſidias eunuchizatur.

EUnuchus, ſi per inſidias α [13] hominum factus eſt, vel ſi in perſecutione, ejus ſunt amputata virilia, vel ſi ita natus eſt, & eſt dignus, fiat [14] Epiſcopus β.

¶ Corr. Rom. α *Per inſidias.*] ἐξ ἐπηρείας, id eſt, *ex inſultu, & injuria.*

β *Epiſcopus.*] In Græcis exemplaribus non habetur vox iſta, & videtur ſubintelligi, κληρικός.

¶ Pith. [13] *Inſidias.*] *invidias.* Creſcon.
[14] *Fiat.*] *efficiatur Epiſcopus.* 2. cod. Creſconii.

IX. *Item* ex Martino Bracarenſi Epiſcopo in Capitulis Synod. Græc. *c.* 21. [c. an. 572. *in Hiſpania.*]

Non excluduntur à Clero, qui à Medicis, vel à Barbaris, vel à Dominis ſuis caſtrantur.

ᑫ Ivo, *p.* 6. *c.* 374. Pann. *l.* 3. *c.* 56.

SI quis ᑫ pro ægritudine naturalia à Medicis ſecta habuerit, ſimiliter & qui à Barbaris, aut Dominis ſuis fuerint caſtrati, & moribus digni fuerint viſi, hos Canon admittit ad Clericatûs officium promoveri. Si quis autem ſanus, non per diſciplinam religionis, & abſtinentiæ, ſed per abſciſſionem plaſmati à Deo corporis exiſtimans poſſe à ſe carnales concupiſcentias amputari, caſtraverit ſe; non eum admitti decernimus ad aliquod Clericatûs officium. Quòd ſi jam antè fuerit promotus ad Clerum, prohibitus à ſuo miniſterio deponatur.

X. *Item* ex Concilio Ilerdensi ʳ. [an. 524. *in Hiſpania.*]

ʳ Concordat Triburienſe *c.* 33.

Non prohibetur à ſacris Ordinibus, qui à Medicorum inciſione claudus efficitur.

ſ Burch. *l.* 2. *c.* 15. Ivo, *p.* 6. *c.* 34. Pann. *l.* 3. *c.* 42.

SI quis ſ in infirmitate poſitus Clericus, Medicorum inciſione claudus efficitur, promoveri ad ſacros Ordines eum non denegamus.

XI. *Item* Stephanus V. Roberto [15] Metenſi Epiſcopo. [c. an. 887. *Româ in Belgium.*]

Non prohibetur à Clero, qui digitum ſibi caſu abſcidit.

ᵗ Ivo, *p.* 6. *c.* 118. Pann. *l.* 3. *c.* 42. — ᵘ *al.* Flavianus.

LAtor ᵗ præſentium Flavius ᵘ [16] ſcilicet Clericus ad ſanctam ſedem Apoſtolicam veniens detulit à te nobis directam Epiſtolam, quâ indagare ſtuduiſti, eum à Normannis nuperrimè captum ſiniſtræ manûs digitum habere abſciſſum: ſciſcitans, ſi ob hoc ad Eccleſiaſticum ordinem valeat promoveri, an non. Quod & nos reperientes, quia ſolertia tuâ magis ſuper hoc ſolicita à ſede Apoſtolica doceri flagitat, normam juſtitiæ ſemper ſequi exoptans, ſtudium tuæ Sanctitatis meritò collaudamus. Reverentiam tuam ſcire volentes, quoniam ſi ita eſt, quòd à Normannis digitum ipſum habeat abſciſſum, ad promovendum (ſi aliàs dignus fuerit) nil ei nocebit: eò quòd quid de his, qui à Dominis, vel Medicis, ſive à Paganis non ſponte tale quid patiuntur, ſacri cenſeant Canones, Dilectionem tuam latere non credimus.

¶ Pith. [15] *Roberto.*] *Ralberto.* For. Cent. p. 535.
[16] *Flavius.*] *Flavinus*, Cent. p. 482. Cent. *to.* 9. *p.* 935. 936.

XII. *Item* Gelasius Papa Palladio Epiſcopo. [c. an. 494. *Romæ.*]

Tempore ſinceritatis Dignitas accepta ſequente debilitate non amittitur.

ˣ Anſel. *l.* 7. *c.* 39. Ivo, *p.* 6. *c.* 107. Pann. *l.* 3. *c.* 55. Polyc. *l.* 2. *tit.* 31. — ʸ in eo actu. *Ivo.* — ᶻ *al.* indicio. — ᵃ *al.* abſtringi.

PRæcepta ˣ Canonum, quibus Eccleſiaſtica regitur diſciplina, ſicut ad Sacerdotium debiles corpore non patiuntur venire; ita & ſi quis in eo ʸ [17] fuerit conſtitutus, ac tunc [18] fuerit ſauciatus, amittere non poteſt, quod tempore ſuæ ſinceritatis accepit. §. 1. Stephanus ſiquidem Presbyter petitorio nobis deflevit oblato, quod habetur α in ſubditis, Olim ſibi ante annos plurimos collatam Presbyterii dignitatem, quam re vera immaculati corporis judicio ᶻ ſuſcepiſſet; ſed nuper propter Provinciæ vaſtitatem (quam Thuſciæ præ omnibus, Barbarorum feritas diverſa ſectantium, & ambiguitas invexit animorum) dum imminentes gladios evadere fugæ præſidio niteretur, acutis ſudibus occurrentia ſibi ſepta tranſiliens, inferiores partes corporis inſeruiſſe ſuggeſſit, quæ vix adhibita curatione biennio potuiſſent abſtergi ᵃ. Et ideò Frater chariſſime, ſupradicto locum ſuum, dignitatémque reſtitue, quatenùs ſacroſancta myſteria, ſicut conſuevit, exerceat. Neque enim convenit ob hoc auferri antè ſuſceptum Ordinem, in quo poſtmodum in invaletudinem corporis caſu probatur faciente collapſus.

¶ Corr. Rom. α *Quod habetur.*] Sic eſt emendatum ex Anſelmo, & antiquis codicibus Gratiani. Nam hæc eſt uſitata forma in Epiſtolis Romanorum Pontificum, ubi propria verba petitionum ſubjungunt. Anteà legebatur: *quod haberet.*

¶ Pith. [17] *In eo.*] V. C. *in eo actu.*
[18] *Tunc.*] abeſt in V. C.

GRATIAN. 2. *Pars.*

Hoc autem non de omnibus membris intelligendum eſt. Qui enim oculum caſu amiſerit, licèt deſit voluntas; tamen Sacerdotium adipiſci non poteſt. Unde ſcribit

XIII. Gelasius ᵇ [19] Rufino Epiſcopo. [c. an. 494. *Romæ.*]

ᵇ *al.* Pelagius.

Non ſunt præſtanda jura Sacerdotii, cui oculus erutus eſt.

ᶜ Polyc. *ibid.* Anſel. *l.* 11. *c.* 69. — ᵈ *Matth.* 5. — ᵉ Ivo, *p.* 6. *c.* 111.

SI Evangelica ᶜ admonitio ᵈ iracundiam nec uſque ad verbum furentem proſilire permittit ne ſi Racha fratri ſuo quis dixerit, reus ſit gehennæ ignis: quali putamus pœna plectendum eſſe, qui non ſolùm pugno impiè percuſſit in Levitici hominem officii miniſterio ſervientem; ſed quaſi non ſufficeret ad cædem manus, ita (inſtigante ſe Diabolo) raptus eſt ad iracundiam, ut fuſte non ſolùm percuteret, ſed etiam erueret oculum fratris? Et quamvis hujuſmodi exceſſus graviori eſſet pœna plectendus; benè tamen Fraternitas tua fecit ab officio eum Presbyterii removere. Hoc tamen ſolicitudinis tuæ ſit, ut locum ei pœnitentiæ conſtituas, & in aliquo eum Monaſterio retrudas, Laica tantummodo ſibi communione conceſſa. In loco autem illius alium te neceſſe eſt ordinare Presbyterum. Nam illi ᵉ, cui erutus eſt oculus, non poſſunt ſecundùm Canones Sacerdotii jura concedi. Neque enim aliquid ei prodeſt, quòd oculum invitus amiſit; cùm nec volens quiſquam oculum amiſiſſe credendus eſt; nec ſacratiſſimos Canones aliquem caſum in amiſſione oculi, qui ad Sacerdotium adipiſcendum non impediret, ſuis excepiſſe Regulis invenimus: ſed hoc tantummodo ad prohibitionem ſuffeciſſe videmus Patribus, ut qui careret oculo, Sacerdotii officium adipiſci non poſſit. Sed nec illi ullatenus quaſi in compenſationem injuriæ ſacratus Ordo concedi poterit, qui ad tantam Sacerdotem proprium potuit iracundiam provocare, ut & ille Officium, in quo erat, amitteret, & iſte provectûs ſui perderet facultatem.

¶ Pith. [19] *Gelaſius.*] Pelagius. Inter excepta Pelagii in Cod. Thuaneo.

PRESBYTERORUM FILII INCONTINENTES NON ORDINENTUR.

DISTINCTIO LVI.

GRATIAN. 1. *Pars.*

PResbyterorum ᵃ etiam filii ad ſacra Officia non ſunt admittendi. Unde ait

I. Urbanus Papa II. [an. 1089. *in Apulia.*]

ᵃ In Concil. Claramontenſi, *c.* 25. & Melphienſi, & in Conc. Innoc. II. *c.* 19. Sententia eſt in Conc. Lateran. ſub Alex. III. *p.* 19. *c.* 2.

Filii Presbyterorum à ſacris prohibentur Officiis.

PResbyterorum ᵇ filios à ſacris altaris miniſteriis removemus; niſi aut in Cœnobiis, aut in Canoniis ᶜ religioſè probati, fuerint converſati.

GRATIAN. 2. *Pars.*

Sed hoc intelligendum eſt de illis, qui paternæ incontinentiæ imitatores fuerint. Verùm ſi morum honeſtas eos commendabiles fecerit, exemplis & autoritatibus non ſolùm Sacerdotes, ſed etiam ſummi Sacerdotes fieri poſſunt. Unde ſcribit

ᵇ Ex Decretis Greg. XII. & Urbani II. Anſel. *l.* 6. *c.* 150. Ivo, *p.* 6. *c.* 410. Pann. *l.* 3. *c.* 51. — ᶜ *al.* Canonicis. *al.* Canonicis Regular. — ᵈ In Pontificali. — ᵉ *al.* Hormiſdæ. — ᶠ Ivo *in prologo.* Pann. *in prologo, c.* 30. & *l.* 3. *c.* 52.

II. Damasus Papa ᵈ. [c. an. 381. *Romæ.*]

PALEA.

OSius Papa fuit filius Stephani Subdiaconi. Bonifacius Papa fuit filius Jucundi Presbyteri. Felix Papa filius Felicis Presbyteri de titulo Faſciolæ. Agapitus Papa filius Gordiani Presbyteri. Theodorus Papa filius Theodori Epiſcopi de civitate Hieroſolyma. Silverius Papa filius Silverii ᵉ Epiſcopi Romæ. Deuſdedit Papa filius Stephani Subdiaconi. Felix ᶠ enim III. natione Romanus ex patre Felice Presbytero fuit. Item Gelaſius natione Afer, ex patre Epiſcopo Valerio natus eſt. Item Agapitus natione Romanus ex patre Gordiano Presbytero originem duxit. Complures etiam alii inveniuntur, qui de Sacerdotibus nati Apoſtolicæ ſedi præfuerunt.

¶ Corr. Rom.] In nullo vetuſto Gratiani codice adſcribitur hîc nomen Paleæ. In decimo Vaticano, & aliis quibuſdam habetur conjunctè cum verbis ſuperioribus Gratiani, à verſic. *Felix enim tertius*, uſque ad finem. In alio autem ſatis etiam emendato iſta eadem cohærent cum ſuperioribus: ſed poſt illa verba, *ex patre Gordiano Presbytero originem duxit*, ſequitur: *unde Damaſus Papa ſcribit. Deuſdedit Papa filius Stephani Subdiaconi, Bonifacius Papa filius Jucundi Presbyteri, Felix Papa filius Felicis Presbyteri de titulo Faſciolæ, Agapitus Papa filius Gordiani Presbyteri, Theodorus Papa filius Theodori Epiſcopi de civitate Hieroſolyma, Silverius Papa filius Hormiſdæ Epiſcopi Romæ. Complures etiam,* &c. Nec verò magnopere mirandum eſt hæc omnia ex Damaſo citari, qui vixit ante iſtos, qui hîc enumerantur. Liber enim qui Pontificalis dicitur, ubi hæc ſcripta ſuis locis leguntur, à Damaſo cœptus eſt ſcribi: ideóque licèt ab aliis multa deinde ſint addita, retinuit tamen primi autoris nomen: Ivo quidem eadem ferè iſta refert ex Geſtis Romanorum Pontificum. Omnino partem aliquam hujus capitis, ſaltem illam, quæ in decimo Vaticano habetur, ab ipſo Gratiano ſcriptam eſſe conſtat ex verbis Gratiani in extremo præcedente capite, & capite penultimo hujus diſtinctionis. Autor verò Paleæ, dum unum per ſe caput conficere voluit, ordinem perturbavit, præſertim in repetitione Felicis tertii, & illud de Oſio temerè adjunxit, quod nulli Romanorum Pontificum nomen fuit.